

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LII. Ч. 243. НЬО-ЙОРК | ДЖЕРСІ-СІТІ, четвер, 14-го грудня 1944.

No. 243. NEW YORK and JERSEY CITY, Thursday, December 14, 1944.

VOL. LII

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ПЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016

THREE CENTS IN THE UNITED STATES

FIVE CENTS ELSEWHERE

СТЕТИНЮС ЗАВЛЯЄТЬСЯ ЗА СВОБОДОЛЮБНУ ПОЛІТИКУ ЗАГРАНИЦЕЮ

ВАШІНГТОН. — З нагоди переслухання перед сенатською комісією для закордонних відносин шістьох високих урядовців, свіжо іменованих президентом для служби в департаменті стейту, явився перед комісією теж новий секретар стейту Едвард Р. Стетініус. Він представив кожного з номінованих комісії, а від себе оприлюднив засади, якими руководитися має департамент стейту в заграничній політиці. Вони такі:

1. Підтримка всіма силами для наших збройних сил, щоб покінчити як найскорше війну; 2. підбирання способів недопустити Німеччину й Японію до відзискання сили; 3. створення міжнародної організації для втримання миру; 4. поширення нашої закордонної торгівлі; 5. підтримування всюди всіх отих відносин в міжнародному житті, які починаються до розвитку установ вільного й демократичного життя людей, відповідно до їх власних звичаїв і бажань.

Із шести урядовців переслухано 5, а один ще має бути переслуханий, поки сенат вирішить їх на-значення.

У СЕНАТІ ВІДКИНЕНО ПЛАН ВИКОРИСТАННЯ РІКИ СВ. ЛАВРЕНТІЯ

ВАШІНГТОН. — Хоч президент Рузвельт телеграфічно вивав провідників сенату безпосередньо перед голосуванням, щоб вони постаралися перевести його план для славної ріки св. Лаврентія, сенат відкинув цю пропозицію 56 голосами проти 25. План опирався на угоді, підписані Канадою і Злученими Державами 19. березня 1941. р. Це вже вдруге сенат відкинув план в річці св. Лаврентія для славної і розвитку електричної сили.

Зате сенат прийняв три інші важні законопроекти для розвитку господарства після війни, а це: 1. План розбудови доріг по цілому краю коштом півтора біліона доларів; 2. план розвитку пристаней на ріках і над берегами океанів коштом пів біліона; 3. план розвитку долини ріки Мизурі коштом 400 мільонів. Деякі з цих проектів прийняті так, як їх ухвалила палата репрезентантів, інші подекуди змінені і їх треба буде ще відослати до конференції з палатою для вигладження різниць.

БУРЕВІЙ НА СХОДІ

НЬО-ЙОРК. — Із околиць східних стейтів прибули пресові агенції вісти про розміри буревію, який шалів на великих просторах увесь день 11. і 12. грудня. Найсильніше вдарила буря в околицю міста Торонто, в Канаді. Там падав сніг цілу добу, погребуючи під собою все, що лише вдалося. Сила вітру була така велика, що трамваєві вози поперталися. В Найегара Фолз сніг упав грубості 20 цалів. — До Нью-Йорку сніг дійшов лише в малій кількості, зате вітер дув з великою силою і наробив шкоди у зриванню вівісок. Досі зведено про смерть яких 50 людей внаслідок заметілі. Залізничний рух стриманий на кількох залізницях не лише в Канаді, але і в Злучених Державах.

ПОКАРАНО ВОЄННИХ ПЛІННИКІВ ЗА СТРАЙК

ШКАГО. — Більше як 1,300 німецьких воєнно-плінників, які перебувають в таборі Форт Шеридан, підпали карі за те, що відмовилися працювати при втриманні табору. Вони розпочали сидячий страйк за те, що американська влада усунула їх предсідника, котрий відмовився сповнити якусь там роботу. Страйкарям наложено дієту хліба й води на час 14 днів, отже і на час Різдва.

ДІСТАЛИ ПО 6 МІСЯЦІВ ЗА НЕДОЗВОЛЕНУ ЗБІРКУ

ФІЛІДЕЛЬФІЯ. — Суд покарав Джана Гілеспая і Йосифа Шермана по 6 місяців в'язниці за те, що вони збирали гроші для організації Юнайтед Вор Ветеранс оф Ворз І енд ІІ. Перший є командиром, другим генеральним інспектором організації. Вони збирали дари й жертви без дозволу, а понад те, вони притримували гроші при собі без дозволу стейт-ового департаменту добродійності і не вживали їх на підтримку для ветеранів.

ПРИМУСОВИЙ ПОБІР ДО ПРАЦІ БУДЕ ПОШИРЕНИЙ

ВАШІНГТОН. — Наказ, виданий директором Робучої Сили до поборових бюр, щоб вони покликували до служби молодь, яка не занята в воєнній промислі, найшов послух у бюрах. Однак показується потреба нового законодавства, щоб поширити цей наказ і на людей від 38. до 45. року життя. Відповідний внесок поставив уже конгресмен Френсіс Кейс із Норт Дакоти.

Недостача харчів у визволених краях причиною зросту комунізму

ВАШІНГТОН. — Марк Соливан, кореспондент газети Геральд Трибюн, коментує найновіший протест до англійського уряду проти його втручання у справи Греції як небезпеку для миру. Він твердить, що небезпека заворушень у визволених краях існувала від самого початку. Такі клопоти, установлення уряду та устійнення границь існують усе після війни. І хоч Америка протриває вмішування в чужі справи, головне в наставляння нових урядів, то наділі вона вже сама вмішувалася. Бо знаємо справу є, що Америка не дозволяє європейським краям настановити собі уряд фашистський або нацистський.

Коли в Бельгії нагло поширився комунізм, то це є внаслідок голоду. Колиб Америка подбала вчас про висилку харчів до окупованих країв і недопустила до голоду, то комунізм не мав би приступу, як це виявилось після першої війни, коли Америка подбала про прохарчування голодних в різних краях.

Політика Америки, щоб умирати руки від усіх внутрішніх справ в європейських державах, не є доцільна, Соливан подає за приклад Польщу. Як би Америка гляділа байдужно на це, що Росія настановить уряд Польщі, то це може викликати негодування серед населення.

АРМІЯ ВІДПУСТИТЬ ВОЯКІВ ДО ВИРОБУ ШАТЕР

ВАШІНГТОН. — Недостача фахових робітників-ткачів при виробі полотна на шатра так зросла, що команда армії рішилася відпустити зо служби вояків для такої праці. Цю справу переговорив уже начальник постачання для армії ген. Брегон Сомервел із сенатором і про-сив їх, щоб вони вплинули на губернаторів південних стейтів приспішити продукцію бавовни.

ЛІНЧ НАЦІСТІВ У КЕЛЬНІ?

БЕРН. — Шаргазен Арбайтер Цайтунг доносить від свого спеціального німецького кореспондента, що минулого тижня в Кельні вибухли заворушення, підчас котрих злічовано шістьох вищих нацистських урядовців. Лінчу докано по альянтським повітряним рейд, а під-кладом лінчу було видно переконання народу, що німці війну вже програли й воювати далі це тільки марнування сил. Нацистський уряд з пімсти за лінч казав повісити публично 30 осіб.

ЗАСУДЖЕНО 11 ЧЛЕНІВ „ФРАНЦУЗЬКОГО ГЕСТАПА“

ПАРИЖ. — Паризький суд видав присуд у справі так званого „Французького Гестапа“. Розправа проти членів цієї шайки, організованої німецькою окупаційною владою, тривала де-сять днів. Двох провідників і сімох головних помічників засуджено на смерть. Двох засудже-но на досмертну в'язницю, беручи під увагу їх молодість. На розправі викрито, що це були властиво не політики, а звичайні злочинці, які грабили й вбивали французів для звичайної особистої наживи.

АЛІАНТИ РОЗСТРІЛЯЛИ 8 ШПИГУНІВ В ІТАЛІЇ

РИМ. — Альянтські влади заохили на смерть 8 мужчин у віці від 20 до 27 літ, що пере-крадалися через лінії й доносили фашистському уряду. Присуд виконано через розстріл.

СОЦІАЛІСТИЧНИЙ ЧАСОПИС КРИТИКУЄ ВАТИКАН

РИМ. — Соціалістична газета „Аванті“ закидає Ватиканові, що він переховує в своїй державі кількох визначних фашистів, котрих італійський уряд хоче судити. Тут арештовано Івона де Беніяка, бувшого редактора часопису „Попольо ді Брешія“ та одного з офіційних біографів Беніта Муссоліні.

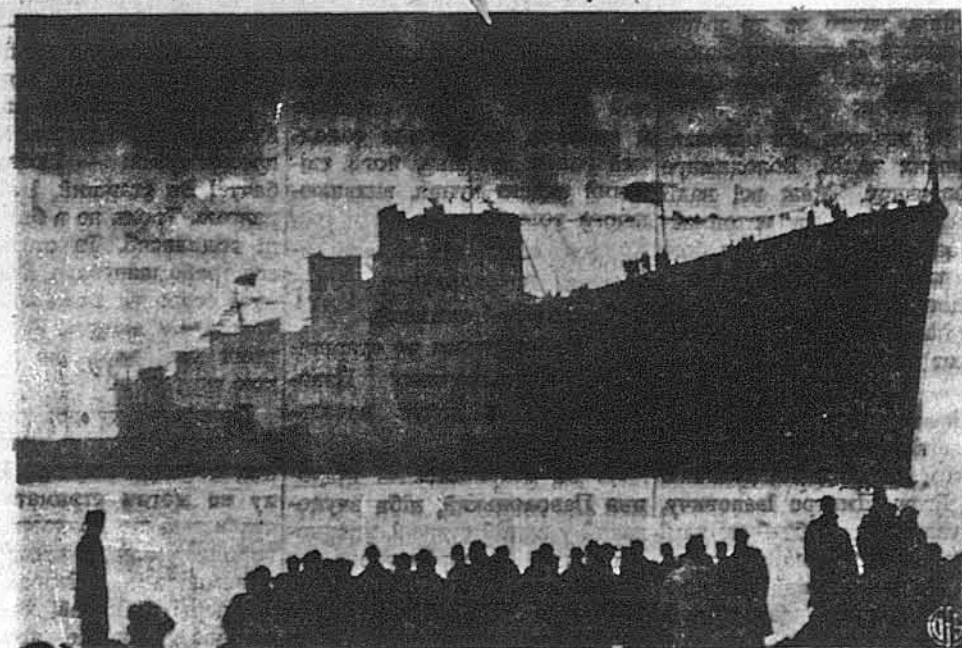
Іванов Бономі складає присягу як прем'єр нового італійського кабінету. Прем'єр за-явив опісля, що він обіцяв Альянтам, що ні він ні його міністри не будуть виступати проти мо-нархії. Уряд оголосив теж лісту підсекретарів; на лісті є комуніст д-р Реале як підсекретар заграничних справ.

ЗАПОВІДАЮТЬ НОВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД НА 1945. РІК

МОСКВА. — Болеслав Берут, предсідник Польської Національної Ради, заявив газетам, що з новим роком буде створений новий тимчасовий уряд Польщі, котрий буде вважати своїм першим завданням задоволити земельний голод 8 мільонів польських селян.

Через Барановичі переїхав перший поїзд, повний поляків з Білоруси, що вертаються до корінної Польщі.

Про польський уряд у Лондоні каже Берут, що це все шляхтичі, які мають великі зе-мельні маєтки на Україні, Білій Русі й Литві, і не хочуть відступити цих країв, аби не втра-тити своїх посіlostей.

НОВИЙ БРИТАНСЬКИЙ ПАНЦІРНИК. — Недавно спущено на воду в Англії но-вий панцирник, що його бачимо на образку. Охрестила його британська престоло-наслідниця, молоденька принцеса Єлисавета. Над панцирником, якого навіть наз-ву держать у тайні, бачимо чорні хмари. Це дим, розпущений над панцирником для його охорони перед евентуальним ворожим бомбардуванням з літаків. Цей пан-цирник має бути найбільшим і наймодернішим у світі.

СЕМА АРМІЯ ПІДХОДИТЬ ПІД КАРЛЬСРУГЕ

ГОЛОВНА КВАТИРА АЛІАНТСЬКИХ ЕКСПЕДИ-ЦІЙНИХ СИЛ. — Сема Американська Армія під ге-нералом Печом посунулася скорим маневром у на-прямі великого німецького міста Карльсруге, найваж-нішого промислового осередка Надренщини, та під-ійшла до нього десять-милевим фронтом на від-дадь семи миль. Цього блискавичного маневру до-кано між Гагенавським лісом та рікою Реном. Війська зайшли аж до села Зельцу. По дорозі зня-то десять місцевостей.

На північ від цього відтинка Третя Американська Армія перейшла ріку Біліс та почала битися з німця-ми внутрі Лінії Зигфрида.

Перша Американська Армія очистила з ворога п'ять місцевостей та підійшла на віддадь півтора милі до Дірена. Вона досягнула ріки Рур (Рер) у кількох пунктах. Тепер війська генерала Годжеса мають важ-ке завдання перейти проти ворожого спротиву вил-яту ріку. На північний захід від Дірену німецькі вій-ська ще держаться в Шопгофені, але американська артилерія їх там скоро вибиває.

ЛІТАКИ БЮТЬ ПО НІМЕЧЧИНІ ДНЕМ І НІЧІЮ

ЛОНДОН. — Американські літаки з Британії та британські літаки концентрували свої рейди на дру-горядні залізничні лінії, що ведуть до фронтових по-зицій та виминали сильно збомбардовані великі мі-ста. Головними цілями останніх рейдів були міста: Мерзбург, Оснабрік та Ессен. Підчас масового рей-ду американських літаків на округу Франкфурту ски-нено 3,000 тон вибухових матеріалів.

В американських рейдах брало участь 2,150 лі-таків.

Літаки, що мають свої бази в Італії, робили рейд на фабрики на Шлеску.

ПОЧИНАЮТЬ КАМПАНІЮ ПРОТИ НОВИХ РОБОТІВ

ЛОНДОН. — Прибережні протилетунські батерії й нічні літаки спільними силами поведи боротьбу проти нових літаючих бомб, Збито за день кілька таких бомб над британським побережжям.

Антоні Іден, британський секретар заграничних справ, відкинув проект, аби британські бомбовики робили репресійні налети на німецькі міста з пімсти за атаки безпильотних роботів. Він сказав, що Алі-анти роблять летунські налети тільки зо стратегіч-них зглядів; ціллію таких налетів є нищити збройні сили ворога. Що Альянти чогось не роблять німцям, з цього ще не виходить, що вони цього не можуть робити, пояснив Іден.

МАДЯРИ ВТРАТИЛИ ОСТАННІЙ БАСТІОН БУДАПЕШТУ

ЛОНДОН. — Російські півзи й піхота розбили й добули залізничний узол Геделе, останній бастіон Будапешту, 9 і пів миль від нього на північний схід. Московський й берлінський радіовий комунікат го-ворить, що війська червоної армії почали вже вхо-дити в передмістя Будапешту. Каже московське ра-діо теж, що заняття Будапешту можна сподіватися кожної хвили. Мовляв, тимчасом на передмістях ідуть завзяті бої від дому до дому.

Червона армія посунулася теж здвож чесько-словацько-мадярської границі й заняла три місцево-сти, 33 миль на північний схід від Будапешту. Важ-ним маневром червоної Армії було теж оточення Шайошценпетера, де добувають залізну руду.

НАВЕДЕНО ПЕРЕГОВОРИ МІЖ БРИТАНЦІМИ Й ГРЕЦЬКИМИ ПОВСТАНЦЯМИ

АТЕНИ. — Підчас коли в різних частинах Атен ще далі йдуть завзяті бої між британськими війська-ми й грецькими лівими організаціями, генерал Ско-бі, британський командант в Греції, подав свої умо-вини висланиковим сил „Еама“ й „Еласу“. Заявив ім, що вони мусять перестати наперед ворожі кроки та зложити зброю, а доперва потім він дасть ім умо-вини згоди.

З генералом говорив комуніст Мільтіаде Порфі-рогеніс, представник „Еама“ (Фронту Національ-ного Визволення), що був міністром праці в кабінеті прем'єра Панандреу.

АМЕРИКАНЦІ РОЗБИЛИ ЯПОНЦІМ ЩЕ ОДИН ВІЙСЬКОВИЙ КОНВОЙ

ГОЛОВНА КВАТИРА АМЕРИКАНСЬКИХ СИЛ НА ФІЛІПІНСЬКИМ ОСТРОВІ ЛЕЙТЕ. — Че-рез дві доби лютував коло північно-західного побережжя Лейте страшний повітряний і морський бій, коли американці заатакували японський конвой вій-ська. Американці розбили конвой зовсім. Японці втратили в бою 7 кораблів, у тому числі 4 нищителі.

Японці робили рейд на американський військо-вий конвой, але американські втрати були багато нижчі. Збито ворогови 50 літаків.

ШУКАЄТЕ ПРАЦЮ? — Наперед погляньте на оголошення нових робіт у „Свободі“.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-5852

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	Один рік	\$7.00
На пів року	\$3.75	Шість місяців	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Три місяці	\$2.00
Число з суботи (з англійською частинкою):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	Один рік	\$2.50
На пів року	\$1.50	Шість місяців	\$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ГОЛОС ОСТОРОГИ

Коли журнал американської флотії й армії важиться сказати, хочби як чуток, чи безосновну бачку, що війна в Європі була би покинута в сьогоднішню річницю японського нападу на Перл Гарбор, якби не те, що Росія й Британія, замість вести війну, взялися кожна будувати для себе сферу політичних впливів в Європі, то це само собою є подією, над якою повинен би застановитися всякий, що цікавиться впорядкуванням світу по війні.

Треба виразно сказати, що це треба зробити без огляду на те, як саме справа мається на ділі. Себто навіть якщо це не була правда, що Росія й Британія справді занедбали мілітарні кроки, аби замість цього зайнялися будівництвом політичної сфери впливів, навіть тоді треба кої справу взяти під увагу. Коли така думка поширюється серед американських воєнків і моряків до того, що відгук її знаходиться аж у пресових органах воєнків і моряків, то воно й не без того, аби ця думка не поширилася серед широких кругів цивільного населення Америки. Колиб таке переконання нашло перший апел серед американського громадянства, то американська публічна опінія витягнула би з того далеко йдучий висновок; а саме вона певно заявила би проти дальшої участі Злучених Держав у світовім порядкуванні мира на спілку з тими потугами, котрі тоді, як американські війська далеко від рідного краю лляли кров, замість помагати в загальній війні, пішли на свої приватні полювання за свої виключні сфери впливів.

Настрої американської публічної опінії в міждержавній справі дуже важливі. Це не опінія якоїсь тоталітарної держави, або хоч би якоїсь конституційної монархії, а така публічна опінія має дуже обмежений вплив на заграничну політику. В Америці взагалі публічної опінії уряд легковажить не може, а тим більше в міждержавних справах, у котрих для підтвердження міждержавних угод звичайно треба кваліфікованої більшості двох третин голів сенату. Тут навіть підозріння, що американське воювання якесь держава може використувати для роблення собі виключних впливів мусить відбитися відомо на всякій міждержавній співпраці. Не зв'язати на таку опінію можуть хіба держави, яким справді є байдужно, якщо не корисно, коли Америка справді відлучиться від міждержавної співпраці в порядкуванні повоєнного світу.

Держави, які розуміють цю специфічну американську ситуацію й хочуть поправити цю тенденцію американської опінії, можуть це зробити, бючи фактами, коли вони з одного боку не будуть далі робити нічого такого, що виглядає на будівництво приватних сфер впливів, а на другий бік кинуть усі свої сили на мілітарне поборювання ворога, котрим тепер в Європі є все ще нацистична Німеччина. Люди, що бажають світові добра, мають надію, що події в Європі вже найскорше повернуться так, що побоювання, що найширший цей терпкий вислів у кругах американських воєнків і моряків, будуть злагожені, та що публічна опінія за міждержавну співпрацю буде такими подіями підтримувана, а не ослаблена.

Чорчил про „розбишастість“ і „демократію“

У п'ятницю 8 грудня англійський прем'єр Вінстон Чорчил виступив в лондонському парламенті промовою з нагоди крівавих подій у визволеній Греції. У тій промові порушив він дуже важну проблему, а саме те, як треба розуміти такі слова як „демократія“ і „визволення“. Подаємо ці висновки, бо вони мають у деякому ширшому, загальному значенні.

Заки прийду до обговорення поодиноких країн і справ, дозвольте мені представити перед палатою громад заклади, які видвинені проти нас. Кажуть, що ми живимо королівських збройних сил, щоби розбрати приятелів демократії в Греції й інших частинах Європи.

Однак вирінає питання і над ним треба на хвилину застановитися: Хто то є ці приятелі демократії, а також, як треба розуміти слово „демократія“? Моя думка така, що підставою демократії є звичайна людина, отакій чоловік, що втримує жінку й родину; що йде боротися за свій край, коли прийде потреба; що в означенні часі іде до голосування і кладе хрестик побіч імені кандидата, котрого він хоче вибрати до парламенту...

Ми стоїмо на становищі справедливих і вільних виборів, опертих на загальній службі і голосуванні. Оце власне ми вважаємо за підставу демократії. Та зате дивлячись зовсім інакше на ошуканчу демократію, на демократію, котра називає себе тому демократією, що вона належить до лівого крила. Щоби створити демократію, на це треба всілякого роду людей, а не лише одиначу з лівого крила або комуністів.

Ми стоїмо на становищі справедливих і вільних виборів, опертих на загальній службі і голосуванні. Оце власне ми вважаємо за підставу демократії. Та зате дивлячись зовсім інакше на ошуканчу демократію, на демократію, котра називає себе тому демократією, що вона належить до лівого крила. Щоби створити демократію, на це треба всілякого роду людей, а не лише одиначу з лівого крила або комуністів.

Ми стоїмо на становищі справедливих і вільних виборів, опертих на загальній службі і голосуванні. Оце власне ми вважаємо за підставу демократії. Та зате дивлячись зовсім інакше на ошуканчу демократію, на демократію, котра називає себе тому демократією, що вона належить до лівого крила. Щоби створити демократію, на це треба всілякого роду людей, а не лише одиначу з лівого крила або комуністів.

Ми стоїмо на становищі справедливих і вільних виборів, опертих на загальній службі і голосуванні. Оце власне ми вважаємо за підставу демократії. Та зате дивлячись зовсім інакше на ошуканчу демократію, на демократію, котра називає себе тому демократією, що вона належить до лівого крила. Щоби створити демократію, на це треба всілякого роду людей, а не лише одиначу з лівого крила або комуністів.

Ми стоїмо на становищі справедливих і вільних виборів, опертих на загальній службі і голосуванні. Оце власне ми вважаємо за підставу демократії. Та зате дивлячись зовсім інакше на ошуканчу демократію, на демократію, котра називає себе тому демократією, що вона належить до лівого крила. Щоби створити демократію, на це треба всілякого роду людей, а не лише одиначу з лівого крила або комуністів.

Ми стоїмо на становищі справедливих і вільних виборів, опертих на загальній службі і голосуванні. Оце власне ми вважаємо за підставу демократії. Та зате дивлячись зовсім інакше на ошуканчу демократію, на демократію, котра називає себе тому демократією, що вона належить до лівого крила. Щоби створити демократію, на це треба всілякого роду людей, а не лише одиначу з лівого крила або комуністів.

Микола Чубатий.

**В Еспанії зачалось, в Еспанії ма-
буть закінчиться**

Ще недавно було чимало вістей про якісь неспокої на еспансько-французькій границі, так, що малос враження, що головня світового пожару перекидається вже на піренейський півострів. Всі знаки на небі та на землі говорять, що та головня пожежі не перекинулася сама; перекинула її поза полудневі кордони Франції комуністична рука, щоб приспінити панування комунізму над цілим європейським континентом.

Ось ті донесення тоді подавали, що біля сорок тисяч еспанських Макі, які досі борилися в рядах французьких Макі проти німців, вибрали собі за головну квартиру місто Тулузу в полудневій Франції та звідтам поодинокими відділами просякали через високогірську границю в Піреней до Еспанії. Еспанські Макі, досконало озброєні, мали як тоді писалося, опанувати кілька пограничних місцевостей в північній Еспанії, а радше в Каталонії, еспанській країні, котрої здавна бажає відділитися від Еспанії та утворити власну державу.

Ось такі донесення вказували на те, що положення в Еспанії є сильно напружене. Положення скомпліковане ще й тому, що еспанські Макі мають виразну піддержку не тільки французьких комуністів, але й французького уряду. Вичувається, що покровительство того цілого руху є у руках Союзу, а цей певно дає Макі всяку поміч, колиб їм удалося усидитися в якійсь поважній частині Еспанії.

Інші вістки подали про якийсь вже підземельний рух такий в самій Еспанії. Тех і там зачинає відзиватися ласав потаємна радіостанція, спосіб, нам добре відомий, з пограничних країв Союзу. В Парижі має вно урядувати республіканський еспанський комітет — новий на території Європи „Комітет Національного Визволення“.

Рівночасно пускається в рух провокація, зв'язану очевидно з німцями, бо це тепер на часі. Мовляв з полудневої Франції перейшло на територію Еспанії дві тисячі німців, що стали відразу на службу генерала Франка, хоч офіційний комуніст еспанський амбасад в Лондоні елементував цю вістку як фантастичну, подаючи, що кордон перейшло 1,200 німців й тих негайно розброєно та інтерновано.

Рівночасно з рухом еспанських республіканів на еспансько-французькій пограниччї відзивалась світова комуністична

та комунофільська преса, включно з американськими прокомуністами. „По звольте еспанцям відвоювати Еспанію“, звучить наголовок одної ньюйорської советофільської газети. Виглядало, що до міжнародного хаосу та нещастя у світі потреба доконець одної війни, і то громадянської війни, з усіми її страхітливостями. Що цього винищений еспанський нарід собі не бажає, це цілком певне. Бажають собі одначе того посторонні нееспанські чинники, що прямують виразно до скомунізування Європи. Еспанія це вже був би мабуть останній етап червоного опанування старого континенту.

**В Еспанії зачалась теперішня
світова пожежа.**

Кому не стоїть перед очима трагедія Еспанії перед семи літ. Там перший раз зударилась зі собою фашистська сила з комуністичними. Біля два роки лилася кров еспанського народу, височувана з одного боку російськими комуністами та їх помічниками з цілого світа, з другого боку нацистами та італійськими фашистами. Результатом тої страшної громадянської війни була нечувана руїна Еспанії та виголодження її населення. Першу рунду в Еспанії виграла фашисти, але еспанський нарід був висилений до крайності. Це мабуть було і причиною, чому Еспанія лишилася неутраченою, не зважаючи на намагання Німеччини та Італії витягнути її у війну. Та тепер міжнародний комунізм, нині в Європі переможний, кидає головню пожежі поза Піреней.

Хто тепер стане проти комуністів в Еспанії?

Перед сімома роками на еспанських побоевищах, як говорили в Європі, фашисти та комуністи випробували свою нову зброю перед величезною розпорою, що згодом мала прийти. Еспанських республіканів явно попирали Совети, фалангісти нацисти та італійські фашисти. Це стали там годі проти себе розмірно дві рівні сили. Нині проти міжнародного комунізму лишається в Еспанії сам еспанський уряд зі своїм військом. Та сили ген. Франка не зможуть на довшу мету протиставитися комуністам, що тепер з цілого світа стануть збігатися на поміч еспанським товаришам. Хоч і вони не вирішили кольору Еспанії, колиб не це, що нині не тільки східна Європа, але також центральна та балканський півострів уже опановані

прокомуністичними урядами. Тому тепер з усіх „усюдів“ попливе поміч еспанським комуністам — республіканам. Проти ген. Франка стануть такі переважачі сили, що він зі своїм правильним, державним військом не буде в змозі утриматися.

Хтож йому нині може прийти на поміч?

Протикомуністичних фашистських сил в Європі нині вже немає, одначе всеж такі є хтось заінтересований в тому, щоб на піренейському півострові не усидовилися комуністи. Цєю державою є передовсім Англія, дякуючи не є байдужим, хто буде паном півострова, до якого причіплений Гібральтар, потужна морська твердиня, сторож входу до Середземного моря. Відомо, що Англія вже „вирівнала“ свої рахунки з еспанським диктатором Франком та вже нераз висловлювалася прихильно про теперішній уряд Еспанії як той, що поміг Англії спокійно утриматися в Гібральтарі продовж цілої війни. Бо нема сумніву, що нині для Англії ліпше мати на піренейському півострові ген. Франка ніж комуністичну Еспанію, бо тоді не тільки вирівнала стара загроза для Дарданелів, але також і для Гібральтару. З тих отже причин Англія мусить протиставитися новій домашній війні на піренейському півострові, як і мусить протиставитися опануванню Еспанії прокомуністами. Як виглядати буде протипротиакція Англії в тій частині Європи проти поширення комунізму годі передбачити. В першу чергу буде це мабуть дипломатичний натиск на Францію, щоб не дозволяла комуністам організувати партизанку проти легального еспанського уряду. Поміч Англії може йти через Португалію, яка від століть веде традиційну проанглійську політику. Не виключена навіть інтервенція в Мадрид, бож комуністична влада, що ніяка комуністична акція в Європі не утрималася без благословенства Кремля. На всякий випадок еспанські події це вже закінчення перебування Європи.

**КАМПАНИЯ ЗА ПРОДОВЖУВАННЯМ ШКІЛЬНОЇ НАУКИ
ПРИНЕСЛА УСПІХИ.**

ВАШИНГТОН. — Федеральне Бюро Освіти при Державній Агенції Безпеки і Діточе Бюро при Департаменті Праці оголосили, що тримісячна кампанія за продовжуванням науки у вищих школах, яка велася в серпні, вересні і жовтні цього року, увінчалася успіхом. Вона причинилася до того, що молодь вернула до школи продовжувати науку, а в багатьох місцях збільшила впис до вищих шкіл до такого числа, як було в 1939 р. — ОВІ.

ОЛ. ЛУГОВИЙ. Права автора застережені.

В КІГТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА

ПОВІСТЬ З ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ
У двох частинах

(Перший том трилогії „Огнем і Кровою“)

95)

Відворот переведено аж надто спокійно. Підобрано кожного раненого. На побоевищі заставлено тільки десятків з півтора забитих. Притримуючися дуги сидла одною рукою — Буг перепливав такий, що плавали й не зміг. Кількох всеж ніколи східного берегу не побачили. Коли пустилися вплавав останні сотні, в добігаючого ворога відкрили огонь піхотні сотні з східного берега.

Призвичаєний до води змаленьку, власного хову расовик Паволоцького виніс його на східний берег без зусиль. Бахмут князя Вачнадзе втопився, мало не потягнув за собою на дно свого маленького на зріст

свого дорогоцінного! Кулінін, начеб не до нього говорився. Похитував докіль головою, ласкаво-сумно виговорюючи:

— Не вдалося вам оправдати наших надій, Володимире Миколаєвичу. Миж всі надії покладали, що ви затримаетесь за Бугом. Терен для бою очистили! Попсували собі репутацію, поспували, Володимире Миколаєвичу. Але, бувало! Не все героїством пописуватися.

Той затремтів від здержаної люті. Сидувало-спокійним голосом передразнив Кулініна: — Егеж, Дмитре Івановичу, поспував. Вас треба було там! Ви терен для бою очистили, ви і боем відповідно керували. Ми, бачите, молоді дурники, пошкодували людської крові ні за що ні про що. Пий так багато там пролилося, ой, як багато. Сотню таких Дмитрів Івановичів у тій крові можна викупати. Поїдьте подивіться, що накоїли ви своїм божєвієм очищенням терену! Там все вкрито трупом

втікачів за вашими наказами із сіл вигнаних. Не старшина ви, Дмитре Івановичу, а кар'єровик, мясник... Паволоцький говорив це все спокійно й виразно, наслідуючи солодкий голос Кулініна, його співучий акцент купця, вихвалюючого товари.

Кулінін отетерів, не міг озватися. Заговорив за нього джентельмен-бригадний:

— Не числитеся за старшинами, підполковнику Паволоцький! — почав начальственным тоном.

— Ви старший?! — підхопив Паволоцький, ніби здурований у вищій степені, вляпавши очі в Серебрянчукова. — Ви, власне кажучи, хтож такі будете, добродію? Щось я вас не пізнаю. Чи не обомзами часом командуєте? Бо бачу вас тільки в запалі! Тільки неясно мені одне. Відзнаки за високі маєте, як на обозного шур! Бо командуючий бригадою завжди з своїми полками, в запалі і в бою! Ага! А може в бою у вас жовта глин-

ка на двір проситься? Миж людьми й таке буває. — І приглянувшись ніби уважніше обличчю й відзнакам бригадного, тим же спокійно-ласкавим Кулінінським голосом відповів: — Правда, вбачте! Ви старший, і літами й рангою. Трохи не в батьки мене годидисиб. Та старших не все треба шанувати. Слоні ось якої старости доживають! По триста літ живуть. А керують ними малі хлопчики довбенькою по голові.

Приятельську розмову чули Алібеков, Немирич, і ще кілька молодих старшин. Від сміху не могли стриматися. Та стали так, що полковникам загородили стежки втечі від неприємного співрозмовника. Приперті на прибіг хати мусили вислухати все, чим Паволоцький честив їх. Оба то бібліди то червоїли від злоби. Задиханим уриванням голо-

27) Трохи пізніше так і сталося. Після такого „конфузу“ бригадний з сорому забрався і ніхто довгий час не знав, де подінувся. Випливав генералом і Юрєвським кавалером перед самою революцією.

сом Серебрянчуков зміг тільки просичати:

— Ви мені заплатите за зневагу! Пам'ятайте мене!

— До ваших послуг, пане Серебрянчуков, — Паволоцький вклонився зневажливо. — Хоч би й нині можемо покітутися! Яку зброю вибратиме? Шаблі, револьвери? Готовий з вами обома! Ждатиму секундів. Ось тільки обшукаю. Ви тут спокійно пасіяс розкладали, а ми під ворожим огнем вплавав через ріку перебіралися. Покиж що зовсім не вважаю собі за честь вам кланятися.

Трохи заспокоївся відхавши. Наживав в обох безпосередних своїх начальниках двох заклятих ворогів. Вони не застановляться ні перед якими доносом, ні перед найбільш гідними підстапами. Оба синки багатих купчиків, всякими крутістьми вдалося їм здобути дворянство. Та думи зісталися у них гандлярські, гандлярські й засоби осягнення цілі. На отверту, чесну боротьбу не підуть, завеликі оба

боягузи. Можуть підстрілити десь з темного закутка при нагоді. Або й підлатити обвинника, щоб той конав своє у боєвій лінії. Виглядатиме, що в бою згинув від ворожої кулі, ще й слюзу крокодилячу пустили.

(Дальше буде).

КУПУЙТЕ ВОЕННІ БОНДИ!

6th WAR LOAN

THE NEED IS GREATER THAN EVER!

о. П. Понятишин.

ЯК Я СТАВ „ДИРЕКТОРОМ ДРУКАР-НИ „СВОБОДИ“?

Спогад.

2)

Галичани станули при єпископі С. С. Ортинському, а угорцями проти нього.

Як пок. Сотер приїхав до Америки, то духовенство родом з Галичини (крім двох священників руссофілів) як і галицькі миряни пригорнулися до нього дуже щиро. Хоч покійник не мав юрисдикції, проте галицькі духовники звертались тільки до нього у всяких церковних справах, уважаючи його за свого єпископа-ординарія. Таке становище супроти пок. владики зайняли галичани спеціально не тому, що, мовляв, він був їхнім земляком, але тому, що наша церква в Злучених Державах дочекалась вікниці свого єпископа. Колиб Апостольська Столиця була назначила єпископом для Америки закарпатського русина, то галичани були би поставились до нього так само прихильно, як поставились до галицького уродженця хіба, що цей єпископ-закарпатець був би грішав цілковитим браком такту. Як би, наприклад, такий єпископ був твердим чи м'якшим руссофілом і намагався ширити свої переконання серед галицьких українців, то річ зовсім певна, що скоріше чи пізніше був би їм урвався терпець.

Годиться примітити, що про єпископа для нашої церкви в Америці старались головню галицькі духовники, однак воли ніколи не висували такого домагання, щоб цим єпископом був галичанин родом. Можу це ствердити рішуче, бо я знав про всі заходи, що їх робили галицькі священники в справі єпископа. До Америки я приїхав 20. липня 1933 року, себто майже 4 роки перед номінацією пок. Сотера. Та шастя хотіло, що справою нашого єпископа для Америки зайнявся був дуже пильно митрополит Андрій Шептицький, і він зумів переконати Апостольську Столицю, що для греко-католицьких русинів в Америці треба за всяку ціну настановити єпископа їхнього обряду. Митрополит теж постарався, що цим єпископом став бл. п. Сотер, монах ЧСВВ.

Як з одного боку галичани станули твердо при своїм владиці, так з другого боку закарпатські єпископські і духовні верховоди в тих часах поставились до покійника відразу вельми вороже. Вони сподівались, що єпископ для нашої церкви в Злучених Державах прийде з їхньої „странки“, адеже угорцями було тоді в Америці більше, ніж галичани. Колиж з Риму наспіла вістка про номінацію єпископом галичанина, то угорсько-руські проводирі були чудовані та обурені, начеб заподіялась їм велика кривда. Тим-то стали вони вже заздалегідь снувати тайком свої плани, якби то зробити єпископа Ортинського в Америці неможливим. А мали тоді ці проводирі до своєї розпорядливості Американсько-Руський Вестник, орган Соединення греко-кат. церковних братств, що вже в тих часах було досить поширене головню серед закарпатських русинів. У цій Вестнику почали ще перед приїздом владики до Америки появлятися статті, які заповідали, що настановлення галичанина американським єпископом не вийде нашім церкві на добро.

З чого почалась боротьба проти єпископа С. С. Ортинського.

Коли єпископ Ортинський станув на американській землі, то явна боротьба угорських верховодів проти нього не дала на себе довго ждати. А зачіпку знайшли собі вони осьдаку: Після висідки з корабля в Нью Йорку пок. Сотер удався до нашої церкви, щоб подякувати Господеві за щастливу подорож. Українська церква св. Юра в Нью Йорку знаходилась тоді при 20 вулиці, а душастирем був о. Йосиф Чаплинський. По короткім молебні і по чудовій проповіді, що її говорив владику від щирого серця, благословив він Божими Дарами священників і делегатів наших церковних громад, що приїхали були на його привітання. Благословлячи найсвятішими Дарами, пок. Сотер мав шаль, якого поклав йому на рамена ньюйорський парох. Цей звичай вживати шалю в наших церквах привезла до Америки галицькі священники з старого краю.

Є це правда, що шалем послуговувались у своїх косяцях латиняни, а східні обряди його не знають. Але кожний тямущий греко-католик розуміє, що вживання шалю в наших церквах є само собою ще мало важною річчю. Та угорсько-руські верховоди вважали цей шаль, аде „вилон“, як вони його називали, за порушення „восточного“ обряду і в найближчій числі Вестника появилася була гостра стаття, що, мовляв, єпископ Ортинський приїхав до Америки на те, щоб перетягати гр.-католицьких русинів на латинський обряд. А треба знати, що в тодішніх часах закарпатських русинів, як і галицьких українців, були на тоці латинщення нашого обряду далеко чуткіші і дразливіші, ніж тепер.

Потім пішла вже шалена і завзята боротьба проти єпископа Ортинського, яка продовжалась кілька років. Правильно, що тижня можна було читати на сторінках Вестника якусь статтю або допис, що закидали нашому владиці різні „речі“ та взагалі обкидали його болотом. Ці закиди були самі собою пустою балаканиною, що не малаб ніякого значіння ані впливу, колиб читач Вестника, себто наш закарпатський простолудин, що має великий респект для друкованого слова, не був брав писанину Вестника за святу правду. Якби це була неправда — так толкував собі пересічний читач Вестника — то духовники не писалиб так на владику. А годиться сказати, що тодішні угорсько-руські головачі вміли писати приступно та в ідім і злобним тоні. Ця писанина була саме й обчислена на те, щоб гратись на низьких пристрасях наших людей і таким чином підбурювати їх проти єпископа.

Шож властиво закидали угорсько-руські проводирі єпископові Ортинському?

Про ці закиди як і взагалі про боротьбу проти пок. владики можнаб сказати дуже багато, та це значилоб занадто розвалювати цю статтю. Тому я торкнувся тільки злегка кількох таких закидів і то що найважливіших. Заздалегідь скажу, що мені прикро писати про цю боротьбу проти нашого першого єпископа в Злучених Державах, бо її проводирі були нашими братами по крові і вірі. Колиж я взявся писати статтю, то тільки тому, що покійний владику терпів неповинно та що по близько 30 роках від його смерті ніхто ще в Америці не станув в його обороні.

(Дальше буде).

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

ПОВОЄННЕ ЗАНЯТТЯ

Питання повоєнного заняття присвячена головня стаття в „Бюлетені Повоєнних Інформацій“, перше число якого вийшло недавно накладом організації „Поствор Інформейшен Експендїж“, в Нью Йорку. Ця організація існує не для зарібку, вона подає членам наукових, освітніх установ відомості з ділянки краєвих та міжнародних справ.

В статті вказується, що успіх міждержавної співпраці для встановлення миру може багато залежати від стану повоєнного заняття. На сьогодні така співпраця визнається більшістю як потрібна і бажана, але повстає питання, чи будуть ті самі люди вважати її головною справою і в тому випадку, якби по війні яких 10—15 мільонів американців опинилось без праці?

В статті вказується на велику різницю в числах можливих повоєнних безробітних, що їх подають різні джерела. Наприклад установа Галоп, що досліджує публичну думку, внаслідок допитів, переведених минулого липня, подає, що пересічний американець думає, що при кінці війни буде 6,500,000 безробітних. В той час, як представник організованого робітництва подає 15 мільонів як число безробітних на час закінчення війни з Німеччиною. Ньюйорський мейор Ля Гвардія передбачає ще більшу кількість безробітних — 10 мільонів серед індустріального робітництва та 10 мільонів між демобілізованими зі збройних частин.

Економісти вказують на те, що світовий добробут може найкраще вплинути на організування колективного забезпечення. Вони також доводять, що міждержавна стабілізація валюти зниження мита всіма державами мали би добрий вплив на поширення заняття в Злучених Державах. І навпаки, високий рівень заняття тут може спричинитися до світового добробуту та до створення таких умов, в яких могла би добре розвинути міждержавна співпраця.

Однак організоване робітництво інакше задивляється на ту справу. Підсумовуючи становище робітництва і працевлаштування, стаття каже:

„Організоване робітництво заявляє, що воно не має впевненості щодо задоволення свого зарібку чи забезпечення і вимагає гарантованого повного заняття після війни. На думку організованого робітництва, працевлаштувати будуть мати, по розрахунку „СІО“, яких сорок біліонів доларів в резервових фондах, податкових зворотах, в одрахованню вартості майна. Вони будуть мати добру можливість заневити повне заняття. Проте, наколи індустрія не зможе дати заняття для всіх, федеральний уряд має надалі володіти воєнними фабриками під приватним зарядом.

„СІО вказує на те, що майже 70 відсотків американських робітників виробляють менше ніж \$2,000 річно, та що для поширення ринку уряд і працевлаштування повинні виробити план широкого виробництва, низьких цін та високої зарібною платні. Проте федеральна влада мала би знищити монополії та заохочувати до конкуренції. В той спосіб було би створено широкий ринок збуту для індустрії та забезпечено заняття робітникам.

Але фабриканти, як подає Торговельна Палата Злучених Держав, не приймають на себе зобов'язання дати працю всім за всяку ціну. Їх представники вказують на те, що повне заняття, в стислому розумінню того слова, може існувати тільки в фашистському або комуністичному суспільстві, а при системі вільного господарства неминучим є бодай тимчасове безробіття. Вказу-

ють також, що в індустрії знаходиться заняття тільки четверта частина всіх тих, що працюють для зарібку в Злучених Державах. Сільське господарство, дрібна торгівля, ремісництво та інші роди заняття мають дати працю робітникам, яких не потребує індустрія.

Працевлаштування вказують, що виробництво керується попиту покупців, та що кількість заняття залежить від рівня виробництва, яке зростає тоді, коли зростає попит на вироби. Фабриканти стримуються давати які обіцянки, бо не знають який буде попит на їх вироби. Проте, переконані, що вільна господарка є необхідною умовою демократичного устрою суспільства. Вони є проти володіння фабрик урядом та змагаються за усунення обмежень. Тримуються тої думки, що уряд має помагати приватним підприємцям поширенням збуту та зменшенням прибуткового податку. Однак, в випадках широкого безробіття, визнають необхідність соціального забезпечення від безробіття та зарплати публичних робіт.

Тим часом — закінчує стаття — воляки та воєнні робітники старуються заглянути у будуче і журяться ним.

Загальна Рада — ФЛІС.

To the People of this Community

No thoughtful American will offer as excuse for non-participation in the minimum participation in the Sixth War Loan that he has bought war bonds in previous drives or has fulfilled his obligation by buying a minimum amount of this gift-edged security.

This is the kind of war in which every American's life and home are as much imperilled as the life of a combat soldier. The war has to be fought on the enemy's terms. The Japanese terms are death by bayonet, starvation or even worse. The Japanese kill or are killed. The Japanese think you will be unable to match their sacrificial spirit, their willingness to conquer or die.

All of us in saying a goodbye to our own overseas-bound man or woman in uniform offer him or her our pledge of support. The test of our sincerity is our willingness to sacrifice. If you have restricted your War Bond buying in the Sixth War Loan to what you can comfortably spare, you have failed to recognize your responsibilities as a relative or friend of a fighting man.

THE EDITOR.

ІКЕС ВЗИВАЄ ШАДИТИ ВУГЛЯ

ВАШИНГТОН. — Воєнний Адміністратор Опалу, Гарольд Л. Ікес, взиває громадян шадити вугля. Він каже, що люди, які в північних стейтах вже почали вживати м'якого вугля, повинні знати, що наступної зими буде мільйони тонн вугля менше ніж в попередніх двох роках. Для того власне його треба шадити. Паліть тільки тоді, коли треба. — ОВІ.

Бл. п. СТЕПАН ФІК

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

КОЛДЕЯЛ, ПА.

Заслужив на добре слово.

„Ди Івнинг Рекорд“ з Ленсфорда, Па. подав в числі з 29. листопада 6. р. довшу згадку за смерть дякоучителя греко-кат. церкви в Ленсфорд бл. п. Андрія Вапенського. Думаю, що йв Свободі треба за нього згадати, бо був десятками років її постійним читачем. Покійний походив з Лемківщини і працював весь час з нашими братами з Закарпаття як дякоучитель у їхній церкві. Цікавився живо всіми українськими справами і завжди давав щедри жертви на українські народні цілі. Його син, що пішов на європейський фронт, загинув і вістка про це дуже добивала Покійного. Син мав гарний голос і любив музику. Він навіть їздив до Вінніпегу, щоб там кінчити Вищі Музичні Українські Курси, щоб краще пізнати українську пісню.

ГРЕЙТ МЕДОВЗ, Н. ДЖ.

Примірна гостина.

Дни 3. грудня громадяни Степан і Параня Ковалик обходили 35-літній ювілей свого подружжя життя, а їхня донька Степанія обходила з мужем Миколою Максимом з Пасейку 10-літній ювілей. Гості-фермери гарно відсвяткували цей ювілей, а щирі побажання від усіх зложив Йосиф Ковалик, молодший брат і дячко. Гості зложили при тій нагоді жертви на такі цілі: \$10 на Дім Старців у Слотсбург, \$10 на Духовний Семинар у Вашингтоні, а для Українського Конгресового Комітету \$4. Збіркою занялась Текля Горбач. Старші ювіляти зложили від себе \$5, а молодші \$2, Дячко Горбач з дружиною \$2, а решта гостей по доларови. Майже всі гості походять з Радехівщини.

Е. Дудак.

КУПИТЕ ВОЄННІ БОНДИ!

ПОДЯКА

Отсим складаю мою найщирішу подяку Українській Федерації з Мішиган, ксгра влаштували концерт в честь М. Лисенка, 26. листопада цього року, запросивши мене на цей концерт і підтримавши мене як матеріально, так і морально.

Теж дякую усім учасникам концерту, що своїм виконанням причинились до художнього успіху концерту, а також громадянству міста Дітройту, що відгукувалось на заклик Федерації і так численню прийшло на концерт.

Всім їм виявляю моє признання і вдячність, що, шадючи пам'ять Покійного двра Олександра Кошиця вважали потрібним помочі мені!

Тетяна Кошиць.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Є в У. Н. Союзі такі відділи, які звичайно спізнюються кожного місяця з присиланням місячних звітів та членських вкладок до головної канцелярії.

Зогляду на річне замкнення діловодства У. Н. Союзу, яке мусить бути переведене з останнім днем місяця, це є з днем 30-го грудня, бо на 31-го припадає неділя, звертаємо увагу зарядів цих усіх відділів, які не присилають на час розметів, щоб вони принаймні тепер у грудні виконали як слід свій обов'язок та прислали звіти й всі членські-належності якнайскорше, а вже на кожний випадок у такій часі, щоб головня канцелярія могла їх дістати НЕ ПІЗНІШЕ ЯК НА 30. ГРУДНЯ.

Звертаємо також увагу й на те, що відділи, які не впривають всіх своїх належностей до Союзу перед 30-тим груднем 1944, утратять право до вибору делегата чи делегатів на наступну конвенцію.

Як уже відомо, то ювілейна кампанія за приєднання нових членів, з нагоди 50-ліття У. Н. Союзу, закінчиться з днем 30-го грудня. По закінченні цієї кампанії буде поданий в „Свободі“ спис тих усіх урядників і членів, які пошанували Золотий Ювілей У. Н. Союзу приєднанням відповідного числа нових членів.

Щоб головня канцелярія могла подати докладний і правильний спис цих усіх Союзних працівників, то вона мусить мати ОРГАНІЗАТОРСЬКУ КАРТОЧКУ на кожного поодинокого члена, що був зорганізований до Союзу впродовж цієї ювілейної кампанії. Тому, як якийсь відділ не прислав ніс може таких карточок до головної канцелярії, то це треба зробити тепер у грудні.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ У. Н. СОЮЗУ

СТАВАЙТЕ В РЯДИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
ЯКИЙ Є НАЙБІЛЬШОЮ І НАЙСИЛЬНІШОЮ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЮ ЗАПОМОГОВОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

ГАРТФОРД, КОНН.!!
БРАТСТВО СВ. ІВАНА ХРЄСТИТЕЛЯ, ВІД. 277 У. Н. СОЮЗУ
повідомляє своїх членів, що
РІЧНІ І ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
відбудуться
В НЕДІЛЮ, 17. ГРУДНЯ (DECEMBER 17, 1944)
В ГОД. 2. ПОПОЛУДНІ, В ГАЛІ ЦЕРКОВНІ, 23 WALNUT ВУЛ.
Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде справоздання урядників і вибір уряду на 1945 рік. На цих зборах буде прийнятий організатор У. Н. Союзу п. А. Маланчук. Допущених членів просимо вірніти свої вкладки.
ЗА УРЯД: В. Дерлня, предс.; С. Федірко, кас.; П. Курко, секр.

УВАГА! ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.!! УВАГА!
СПІВАЦЬКО-ДРАМАТИЧНЕ ТОВАРИСТВО „БОЯН“
при Українській Православній Церкві
уряджує на домагання громадян другий раз
ЗА ПЕМАНО ІДУ
опера в 4 діях, В. Александрів
В НЕДІЛЮ, 17. ГРУДНЯ (DECEMBER 17, 1944)
В ПАРОХІАЛЬНІЙ ГАЛІ, 74 HARRIS AVE.
Початок 4. год. пополудні. Вступ 50 цт.

Ті, що були на першому представленню, так були задоволені опереткою, чудовими піснями, танцями, що вимагали зругий раз поставити цю штуку. Ізачи на зустріч. Т-но Боян ставить ще раз цю оперету і сподіється, що й на цей раз громадяни прийдуть численно- як з Вунсакет, так і позаштатні єсудин: з Бостон, Провіденс, Порт-Меніа, Кромптон, аби подивитись та пошадити славу оперети, в якій почуєте 16 найкращих пісень та побачите українські танки, школи інструкторів Т. Чагарина. — КОМІТЕТ.

Відома кушнірська фірма
ЮЛІАН КУЗІВ І СИНІ
ВИКОНУЄ ВСЯКІ РОБОТИ В ОБСЯГУ
КУШНІРСТВА: ТРИКОП, ПІДПАСИ
РОБИТЬ НОВІ ФУТРА,
ПЕРЕРОБЛЯЄ СТАРІ НА НОВІ ФАСОНІ.
JULIUS KUSSOFF & SONS
ВІД 18 ЛІТ НА ТІЙ САМІЙ АДРЕСІ:
315 Seventh Avenue (corner 28th Street)
NEW YORK CITY
(на 21. поверсі) Телефон: CHickering 4-3575

УВАГА! НЬОАРК, Н. ДЖ., Й ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Організація Чорноморської Січи

плантонує

ЖАЛІБНУ АКАДЕМІЮ-КОНЦЕРТ

в пам'ять погнібого в рядах Амер. Армії бувшого гол. секр. Чорноморської Січи і гол. секр. У. Н. Помочі

Бл. п. СТЕФАНА ФІКА

В НЕДІЛЮ, 17-го ГРУДНЯ 1944 Р.

(SUNDAY, DECEMBER 17th, 1944 - 3 P. M.)

В СІЧОВІЙ САЛІ, 506-508 — 18th AVE., NEWARK, N. J.

Початок у годині 3. пополудні

Вступ 50 центів.

Промовляти будуть: о. прот. Л. Весоловський, о. д-р В. Клодинський, Максим Іванів і гол. фін. секр. У. Н. Помочі М. Дуткевич.

В концертній програмі виступають: М. Осадчук, О. Котович, М. Тросцянецька, З. Перчинин, А. Цюпа і М. Кушнір.

На цю жалібну академію запрошуємо все громадянство з Ньюарку й околиці

ЗА КОМІТЕТ:

Іван Лобур, Михайло Басараб, Максим Іванів, Іван Атаманець

